

[Poulsgaard]

te de svage i trafikken, og som er værd at overveje endnu en gang.

Jeg vil da godt appellere om, at man gør noget mere ud af at markere på vejene: dertil og ikke længere for bilister, og så kan cykler og knallerter være inden for den stribe.

Jeg kan ikke rigtig forstå den hetz, der er i nogle byer imod de unge mennesker, der kører på fortovene. I en lang, lang række byer er der brede fortove med to rækker fliser. Der går næsten aldrig nogen mennesker. Går de, går de højst på den ene række fliser. Vi kunne måske godt inddrage den ene fliserække til cykelsti, og så kunne man sige, at børn op til 12, måske 14 år, kan bruge den som cykelsti. Måske kunne også de ældre få lov til at cykle dér. Dér kunne der godt laves noget, uden at det ville koste det hvide ud af øjnene.

Vi har også været inde på hastighedsgrænser, og man kan ikke snakke færdsel uden at snakke hastighedsgrænser. Det er, ligesom modstanderne, der stadig væk skal have hastighedsgrænserne nedsat, har glemt nogle ting. De har glemt, at vi har fået meget, meget bedre biler. De er driftssikre, bremses og det hele fungerer godt. Man kan selvfølgelig beklage, at vi er nødt til at have høje afgifter på biler og på den måde ikke får den udskiftning af vognparken, man måske kunne ønske sig, men gennemgående er de danske biler slet ikke i så ringe stand. Danskerne er heller ikke så ringe til at køre bil endda. Jeg tror, de fleste danskere er født med et rat i hånden. Det går såmænd ret godt.

Det er fuldstændig rigtigt, som fru Inger Stilling Pedersen siger, at når man laver en fjollet lov om, at lastbiler skal køre langsommere end andre, så får man hasarderede overhalinger. Man glemmer også, at veje osv. er bygget til høj fart. De er bygget til, at trafikken skal afvikles.

Hvis man kommer til at ligge bag ved én, der overholder landets love – nu er det gud ske lov sjældent, folk overholder landets love, hvad angår hastighedsgrænser – bliver man drønhamrende irriteret, og så trykker man speederen i bund, og så smutter man udenom, og så er det, de farlige situationer opstår. Hvis man lod fornuften råde og lod folk køre efter det, situationen tilsiger, ville man ikke få disse fuldstændig barokke situationer.

Jeg har for resten ladet mig fortælle, at taxichauffører her i København har besluttet, at alle socialdemokrater og SFere vil man køre lovligt med, dem vil man køre 50 km i timen med, men da man desværre ikke kender ret mange af dem, bliver de stadig væk transporteret med 60 og 70 km i timen. De burde selvfølgelig kun transporteres med 50 kilometers fart; så kunne det være, at fornuften kunne seje.

Det kan ikke være rigtigt, at medlemmer af dette høje ting – der for det meste sidder i dette hus – når de færdes på danske landeveje, aldrig ser lovovertrædelser. Det er simpelt hen umuligt at finde en lovlig bilist. Ud af 20 bilister er der én, der kører lovligt, og det er ikke ret længe, han kører lovligt, for han bliver simpelt hen presset til at sætte farten op. Det har vi også set læserbreve om.

Det kan ikke nytte noget, at hr. Jimmy Stahr står her på talerstolen og skælder ud på B.T. og på fremskridtspartiet. Det må hr. Jimmy Stahr godt, men det er i hvert fald ikke ham, der repræsenterer fornuften i denne sag. Fornuften har de danske bilister.

Derfor kan man kun appellere til, at der kommer et flertal her i tinget, der vil støtte det beskedne forslag, fremskridtspartiet har fremsat, så vi i hvert fald får hastighedsgrænsen ført tilbage til det, den var i byerne, før vi vedtog den fuldstændig fjollede lov.

Når det er sagt, vil jeg igen sige tak til ministeren. Jeg synes, der ligger virkelig mange ting i dette, vi kan se på, og som vi skal have gjort noget ved, så vi kan beskytte de svage i trafikken. Det er alle enige om, men vi skal også have lavet det sådan, at bilerne kan være her.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er vist nødvendigt at fastslå, at denne debat drejer sig om en redegørelse, ikke forslag til ændring af loven.

Fru Birgith Mogensen har citeret, hvad redegørelsens overskrift er, og den er i overensstemmelse med den opfordring, der kom fra retsudvalget. Jeg mener, at det må være hensigten med en redegørelse – andet har jeg i hvert fald ikke kendt til i den tid, vi har haft redegørelser her i landet – at man skal give en saglig orientering om begivenheder, der er sket, gøre status og angive nogle syns-